

om una colla castellera integrada en el conjunt de les més de 60 colles que existeixen actualment en els Països Catalans. Existim des del 1991 tot i que la Colla es va
estar a la Festa Major del 1990. Els Xics estem formats per gent de diferent edat i condició social, procedim de diferents punts de la comarca. No només som una colla
de Granollers sinó que tenim vocació de ser una entitat d'àmbit comarcal. L'objectiu principal de la Colla és passar-s'ho bé fent castells progressant en la tècnica i qualitat de
les nostres construccions. El nostre repte és l'autosuperació com a grup de persones que desenvolupem diferents tasques amb un mateix fi. La forma de treballar de
els Xics sempre ha estat portar tots els castells que formem amb la màxima responsabilitat i seriositat, per tal d'afinar aquests castells amb aquestes condicions els
preparam als assaigs a vegades durim masts, i no portem el castell i actuació iirs que no tenim la seguretat que el castell es podrà realitzar correctament. Com que pre
els Xics el formem un grup molt gran d'edat, s'esta deixant en relació amb unes altres persones de diferents edats (un nen i una persona gran) i diferents de condicions
cials, una combinació molt difícil de trobar en qualsevol altra associació i/o entitat. De manera que sovint sorgeix la necessitat de realitzar altres activitats proposades soci

LA VEU DELS XICS

Parla el president

Amb el degut permís de la gent de la revista, deixeu-me, per un moment, oblidar la meua condició de president i escriure aquest article des de una vessant més personal. No us parlaré, per tant, ni de fites ni de fiascos, per això ja hi haurà temps en el transcurs de l'assemblea. En aquest sentit, confesso que el què més m'ha impressionat és el dia a dia de la colla. Mai abans havia estat en una junta i, per tant, aquesta sensació suposo que, en el meu cas, s'ha multiplicat al quadrat, però, de veritat, que resulta escandalós el volum d'actes que es creen al voltant de la colla i que, a la pràctica, es resumeixen en un continu anar i venir de reunions, converses, trucades, i e-mails de tot tipus i colors.

No crec estar enganyant a ningú ni pecar d'imprudent al afirmar que formem part d'una de les entitats més potents de la comarca. Poques entitats gaudeixen d'un volum humà tan important i compromès al voltant d'una causa comuna; poques entitats ofereixen una programació tan continuada i variada; poques entitats són tan autosuficients i agrupen en el seu interior un ventall de personalitats tan dispar ... Continuo? Ara bé, vol dir això que ens hem de conformar? No, no i no !!! Cal permanentment buscar nous reptes, nous espais, nous ambients, nous adeptes; en definitiva, més i noves motivacions. Aquest és el secret i un dels objectius de la junta actual, no caure en la rutina dels assaigs i les actuacions. Anar més enllà.

També m'ha sorprès, tot i que la intuïa, la qualitat humana i de coneixements que es reuneix al voltant de la nostra colla. Hom queda meravellat davant la vàlua de moltes de les persones amb les quals durant aquest temps he tingut la oportunitat de treballar. Cadascuna en el seu terreny, però cadascuna un autèntic líder del sector (com dirien en els anuncis d'automòbils) i, el més important per mi és que cadascuna és un món per aprendre.

De fet, com he comentat moltes altres vegades, fa temps que crec que hi ha a la colla els ingredients necessaris i suficients per esdevenir alguna cosa més del que al llarg d'aquests gairebé quinze anys hem demostrat que som. Aquest és el motiu pel qual sóc on sóc i pel qual necessito i demano la vostra ajuda. Manca trobar la fórmula de fer-ho possible. Continuarem indagant, però és tasca de tots portar-ho a terme. Passar de les paraules als fets és, en el nostre cas, una simple qüestió de voluntat col·lectiva.

Ja en un àmbit completament diferent m'agradaria acabar amb la següent reflexió. No es tracta de cap novetat producte d'aquest any, sinó de l'anterior mentre estava a canalla, tot i que no és únicament aplicable a aquest grup d'edat sinó també els adults. És molt interessant observar el canvi que els nens (i en menor mesura els adults) experimenten abans i després d'entrar a la colla, així com les diferències entre aquests i els no castellers. Tots són nens evidentment, però uns i altres segueixen pautes de comportament diferents envers el tracte amb la resta de persones. Els castellers tenen un grau de sociabilització, comprensió i concepte del treball en equip molt més desenvolupat que no pas els no castellers. Les distàncies, en els castellers són més curtes, no refusen el contacte físic entre persones ja que aquesta és la seva eina de treball diari. No existeixen barreres ni distàncies de seguretat a partir de les quals un es pugui sentir ofès, motiu pel qual els castellers tenen una major capacitat per expressar els seus sentiments, característica aquesta molt poc freqüent en el jovent actual i importantíssima pel seu esdevenir i el de la pròpia colla. Fixeu-vos-hi i us sorprendreu.

Guillem Puig

